

[Dorte Bennedsen]

at 60 pct. af vore skove er i privateje. Disse fritsgoder og naturkvaliteter kan vi ikke holde ude af 60 pct. af vore skovområder, så jeg synes nok, vi må drøfte, både i relation til loven her og i relation til skovloven, at det bliver en forpligtelse ikke kun for statsskovene, men også for de private skove.

Alt i alt giver vi tilslutning til forslaget fra Socialdemokratiet, vi synes, det er godt, det er kommet. Dog den lille bemærkning: Vi havde gerne set, at det var fulgt op af en naturfredningslov, men det har ministeren altså ikke ønsket i denne samling.

Collet (KF):

Formålet med disse 4 lovforslag er, at vi skal have mere skov herhjemme, og det synes vi fra konservativ side er et godt formål. Faktisk mener vi, at vi skal have meget mere skov både af miljømæssige, rekreative og økonomiske årsager. Siden 1805 er skovarealet herhjemme firedoblet, og vi skal fortsætte ad denne vej.

På ét punkt kunne vi tage lidt mere fat, og det er med hensyn til at motivere private landbrugere til at plante mere skov, ikke gennem tilskud, men ved at ændre lovgivningen, således at landmænd ikke af lovgivningen forhindres i at tilplante en del af eller hele deres ejendom. Det vil ikke koste det offentlige en rød øre.

Oveni er det jo fornuftigt, fordi vi har overskud af fødevarer og underskud af træ. Der er altså megen god logik i, som jeg har nævnt det her, at motivere private til at gå mere ind i denne opgave, vel at mærke selvfølgelig på frivillig basis.

Jeg skal dernæst gøre et par bemærkninger om de enkelte lovforslag, først skovloven.

Det er jo skovens grundlov med aner tilbage til 1670, og skovloven er ikke noget, vi går og laver om på hveranden dag. Træerne vokser langsomt op mod himlen; det tager egen 180 år og bøgen 120 år at nå sin fulde størrelse, så det er logisk, at en skovlov får lov til at virke i et langt åremål.

Jeg synes, det er prisværdigt, at det foreliggende lovforslag har bevaret præg af en grundlov. Der er nogle gode, generelle målsætninger og bredt anlagte politikker, og jeg tror, det er et godt planlægningsredskab for både offentlige og private skovejere mange år fremover.

Der er en nyskabelse i skovloven, og det er den, at man vil give offentlig støtte til plantning af mere bøg og eg. Det er i sig selv et godt formål, men jeg har hæftet mig ved én formulering. Man vil sørge for, at der bliver plantet mere bøg og eg, og så står der »især på egnskarakteristiske steder«.

Det er jo sådan, at bøgen ikke vokser naturligt overalt i Danmark; der går en linie øst-vest gennem Danmark, og nord for den vokser bøgen ikke. Den linie går igennem Nordsjælland og Djursland, dér vokser bøgen ikke af sig selv, og spørgsmålet er nu, om man med djævlens vold og magt skal sørge for, at der dyrkes ege-skov og bøgeskov disse steder. Det tror jeg ikke er nogen god idé. Vi skal jo huske, at hovedreglen ved al pleje af naturen er, at man skal hjælpe og understøtte naturen i dens virkninger.

Der er ingen tvivl om, at denne tilskudsordning vil medvirke til, at der bliver mere bøg og eg, end der ellers ville have været.

Desværre er der forhold, der trækker i den modsatte retning; bl.a. er der store problemer, i det øjeblik en skov skal skifte ejer, for så bliver der lagt meget store generationsskifteskatter på skovene, og hvor skal skovejeren få penge fra til at betale dem? Ja, der er jo kun et sted, og det er det traditionelle: Han må gå ud og fælde værdifuld bøg og eg. Mange gamle kæmper må lade livet i skoven, for at der kan betales arveafgifter. Dette forhold har mange embedsmandsudvalg peget på.

Sammenfattende kan jeg sige om forslaget til skovlov, at det på mange måder er et godt forslag og i pagt med tidligere forslag. Det er Det Konservative Folkepartis håb, at det vil kunne danne rammen om en betydelig vækst i vorés skovareal.

L 88 er kun af teknisk karakter, så det har jeg ikke nogen bemærkninger til.

Men så kommer vi til lov om naturforvaltning, hvis formål er prisværdigt. Jeg vil dog sige, at spørgsmålet om forkøbsret har vi spekuleret lidt over, men vi går ud fra, at denne forkøbsret ikke skal benyttes som et middel for staten til at købe løs af ganske almindelige skove. Det håber jeg at ministeren er enig i.

Til gengæld er vi glade for § 2, stk. 2, hvorefter miljøministeren får bemyndigelse til at sælge fast ejendom. Vi ser gerne, at man sælger ganske almindelige skove for at skaffe midler til egentlige miljøbevarende foranstaltninger.